

31. Marts 1932 nu alle har Livrenter paa 2 000 Kr. aarlig. Selv om Apotekerne betalte Bidrag til Forsørgelseskassen, var Forholdet, da Forsørgelseskassen ikke havde faaet tillagt nogen Startkapital, at Apotekerfonden har betalt den væsentlige Del af Udgiften ved Ordningens Gennemførelse. Fra og med Finansaaret 1940—41 er der i Henhold til Tillægsbevillingsloven for det nævnte Finansaar yderligere ydet Understøttelser fra Apotekerfonden til visse af disse Enker, fra og med Finansaaret 1941—42 saaledes, at der ydes dem, hvis Indtægt, iberegnet Livrenten, ikke naar op til den legale Enkepension — 2 000 Kr. med Reguleringstillæg — Understøttelser paa det manglende Beløb; saadan Understøttelse ydes for Tiden 29 af de 49 Enker.

B. Pensionering af Apoteksmedhjælpere og deres Enker.

§ 36 i Loven af 29. April 1913 bestemte, at dersom der oprettedes en Forsørgelseskasse for Apoteksmedhjælpere og disses Enker og Børn, kunde Justitsministeriet, som skulde approbere Kassens Vedtægter, af Apotekerfonden tilstaa Kassen et aarligt Tilskud paa indtil Halvdelen af det samlede Indskud, der ydedes af de Medhjælpere, som var Medlemmer af Kassen, dog ikke udover 15 000 Kr. Forslaget er motiveret i Medicinalkommissionens Betænkning Side 29 og 60. (Forslagets § 32). Da der ingen Startkapital var til Raadighed, kom Farmaceuternes Pensionskasse først til at begynde sin Virksomhed den 1. November 1918, efter at dens Vedtægt var godkendt af Justitsministeriet den 17. Oktober 1918.

I Aaret 1919 optog Dansk Farmaceutforening i sine Love en Bestemmelse om, at ethvert Medlem, der er indmeldt efter 1. Maj 1919 og har Plads paa et Apotek, skal være Medlem af Pensionskassen i det Omfang, hvori dette efter dennes Love er muligt; det bemærkes herved, at det i Lønoverenskomsterne mellem Danmarks Apotekerforening og Dansk Farmaceutforening er aftalt, at Medlemmer af den ene Forening kun maa arbejde med Medlemmer af den anden Forening; tilsvarende Ordning gælder for de Hospitalsapotekers Vedkommende, som har Overenskomst med Farmaceutforeningen.

Farmaceuternes Pensionskasse har stedse ydet Pensioner af samme Størrelse til Invalide- og Alderspensionister med Enkepensioner paa $\frac{3}{5}$ deraf, idet Pensionens Størrelse fastsættes paa Grundlag af periodiske forsikringstekniske Opgørelser af Kassens Status. I Kassens første Vedtægt var Medlemsbidraget fastsat som Procent af Lønnen, men ved en den 28. April 1926 stadfæstet Vedtægt gik Kassen over til faste Bidrag pr. Medlem, med en mindre Forskel mellem de 9 yngste Aargange og de ældre, saaledes at der krævedes Bidrag fra bestaaet Medhjælpereksamen uanset Medlemstiden. Det i Loven fastsatte Maksimum for Apotekerfondens Tilskud blev naaet allerede i Kassens 2. Virkeaar, og Tilskudet blev derefter i Henhold til aarlige Finanslovbevillinger ydet med større Beløb, som dog aldrig naaede op til det halve Medlemsbidrag. Men da Pensionerne paa Grund af den manglende Startkapital, omend stigende, stadig var smaa, opnaaede Dansk Farmaceutforening ved en Lønoverenskomst i Maj 1921 Tilsagn fra Danmarks Apotekerforening om at betale et 50 pCt.s Tillæg til Pensionerne, hvorhos Apotekerforeningen lovede at oprette en Fond til Udredelsen af dette Tillæg, hvilket dog ikke skete. En Oversigt over Forholdene i Aaret 1931 findes i Bemærkningerne til Forslaget til Apotekerloven af 1932, Rigsdagstidende 1931—32, Tillæg A. Sp. 3525.

§ 46 i Loven af 31. Marts 1932 fastslog, at Apotekerne, dog ikke Hospitalsapotekere, og Apoteksmedhjælperne hver skulde betale Halvdelen af Udgiften ved Medhjælpernes Pensionering, idet dog Apotekernes Bidrag uden særlig Begrundelse begrænsedes til 150 Kr. pr. Medhjælper. Under Hensyn til, at den ved Lovens § 3, Stk. 2, jfr. § 62, fastsatte Aldersgrænse for første Udnævnelse til Apoteker vilde begrænse de farmaceutiske Kandidaters Avancementsmuligheder paa ikke hidtil forudsat Maade, tilsagdes der Pensionisterne et saa stort Pensionstilskud fra Apotekerfonden, at der sikredes dem 2 000 Kr. aarlig — Enker 1 400 Kr. — med Reguleringstillæg efter Tjenestemandsløvens Regler. Idet Pensionskassen ved sine periodiske Opgørelser regnede med en Sikkerhedsmargin og derhos beholdt de af udtredende Medlemmer betalte Bidrag, antoges det ved Lovens Udarbejdelse ud fra det daværende Prisniveau, at Pensionskassen som hidtil vilde kunne forhøje sine Pensioner saaledes, at dette Tilskud fra Apotekerfonden vilde bortfalde i Løbet af 20—25 Aar. Samtidig tilsagdes der de pensionerede Medhjælpere og Enker, som ved Livrente eller paa anden Maade sikrede sig 300 Kr. aarlig — Enker 200 Kr. — udover Pensionen, en Tilskudspension af samme Størrelse fra Apotekerfonden. Under Hensyn hertil vedtog Dansk Farmaceutforening i Aaret 1933 af sine Midler at